A°. 1840. DONDERDAG DEN

N°. 51. 25sten JUNIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 22 Junij 1840.*

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie*, te verleenen aan de na te meldene Slaven, als:

1°. C. J. DURUZ, voor de Slavenkinderen *Constant* en *Nanette;* hem in eigendom toebehoorende.

2°. B. D. TOURO, voor de Slaven *Gracia*, *Albertina* en, haar Kind *Hendrik;* hem in eigendom toebehoorende.

3°. J. C. CLASSEN, voor den Slaaf *Laurens;* haar in eigendom toebehoorende.

4°. HAZARD van SIMONS, voor den Slaaf *Hazard;* hem in eigendom toebehoorende. — En

5°. JAEL FERNANDES, voor den Slaaf *Adriaan;* haar in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat Zijne Excellentie goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al de genen, die vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 22 Junij 1840.*

(23768) Alzoo JAQUES FRANÇOIS ROUX, in relatie als met en benevens D. COENDERS, administrerende de Plantaadje *Badenstein*, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om het Slavenkind *Adolphina*, van gemelde Plantaadje af- en op den privé-naam van INSINGER & Co, te mogen doen overschrijven, ten einde dezelve den schat van vrijdom te schenken.

Zoo is het, dat Zijne Excellentie goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Militair Bureau.

Den 22 Junij 1840.

De ondergeteekende heeft de eer hiermede ter kennis van het algemeen te brengen, dat het gewone *AVOND-GEZELSCHAP* ten Gouvernements-huize, *twee dagen later* zal plaats hebben; wordende de Dames en Heeren die voornemens mogten zijn den GOUVERNEUR GENERAAL en Mevrouw RIJK, met hun Gezelschap te vereeren, verzocht, zulks *deze week*, in plaats van op Woensdag, des Vrijdags, den 26sten dezer, te willen doen.

De Kapitein Adjudant,
F. C. COBLIJN.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 5 Mei 1840.)

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, *19 April.*

Z. M. en al de overige leden van het Koninklijke gezin hebben heden morgen de dienst van het H. Nachtmaal in de Groote Kerk, onder het gehoor van den Wel-Eerw. Heer Dermout, hofprediker, bijgewoond. Voor de eerste maal, was ook H. K. H. Prinses Sophie, eenige dochter van Z. K. H. den Prins van Oranje, bij deze plegtigheid tegenwoordig. Hoogstderzelver Vorstelijke moeder, H. K. K. H. de Prinses van Oranje, hoezeer niet tot het Hervormde Kerkgenootschap behoorende, bevond zich, gedurende het vieren van de dienst ter kerke. Toen H. K. H. Prinses Sophia van de tafel terugkeerde, had er in de kerk eene aandoenlijke ontmoeting tusschen moeder en dochter plaats. H. K. K. H. sloot Prinses Sophia in hare armen en omhelsde haar met al het gevoel der moederlijke liefde. Des middags rigtten de leden van het koninklijke gezin huune dankzegging ten Hemel. Ten dien einde woonden zij in de Kloosterkerk, onder het gehoor van den Wel Eerw Heer Ds. Timmers Verhoeven, de dienst bij.

FRANKRIJK.

PARIJS, *28 April.*

Met de brieven uit Marseille van den 25sten verneemt men, dat aldaar berigten uit Napels zijn aangebragt van den 18den, inhoudende, dat destijds eenige britsche oorlogschepen in het gezigt dier hoofdstad waren aangekomen, en een begin hadden gemaakt met het aanhouden van ettelijke koopvaardij-schepen, onder napolitaansche vlag varende, tot waarborg van de schadevergoeding, welke de britsche regering voor hare onderdanen vordert, ter zake van het beruchte contract, wegens den zwavelhandel.

De bedoelde berigten zijn overgebragt met de Sesostris. die tevens de correspondentie uit de Levant heeft overgevoerd. Zoo gemeld wordt, bestaan de britsche oorlogschepen, die zich voor Napels hebben vertoond, uit de Bellerophon, van 74, de Jaseur van 26 stukken, en de gewapende stoomboot Hydra. Op Malta heeft men beslag gelegd op al de napolitaansche schepen, met uitzondering van de zoodanige, welke voor fransche rekening geladen waren. Zoo verzekerd werd, zouden de Engelschen niet minder dan 50 napolitaansche schepen hebben aangehouden en opgebragt, doch men meende zich in Marseille overtuigd te mogen houden, dat deze opgave allezins overdreven was.

Uit Toulon wordt van den 23sten gemeld, dat de linie-schepen *Genereux* en *Marengo* naar Napels onder zeil waren gegaan; — dat de admiraal Rosamel, met de *Ocean*, nog op nadere bevelen wachtte, en waarschijnlijk een buitengewonen franschen gezant bij het napelitaansche Hof aan boord zoude nemen.

Mengelwerk.

Aan den Uitgever van de Zon- en Donderdagsche Couranten.

MIJN HEER!

Voornemens zijnde het extract der missive gedateerd Amsterdam den 30e. April 1840, voorkomende in uwe No. 49, volgens inleggend concept met de eerste gunstige gelegenheid te

beantwoorden, gelieve UEd. de goedheid te hebben evengemeld antwoord in uw eerst uitkomend geacht dagblad eene plaats te verleenen.

Ons eenigst doel met de plaatsing van dit antwoord is, om de belanghebbenden nogmaals in de gelegenheid te stellen, ons door middel van uw dagblad gegronde teregtwijzingen te willen doen toekomen, wanneer wij het regte spoor niet mogten hebben ingeslagen en welke ons dan uitsluitend tot rigtsnoer en leidraad zullen verstrekken.

Wij hebben de eer ons intusschen met achting te noemen,

UED. D. V. Dienaren,
DE INZENDERS.

Paramaribo 24 Junij 1840.

Accuserende de goede receptie uwer ons altoos aangename van 30 April ll., hebben wij, in vriendelijke beantwoording de eer UWEd. te informeren, dat wij om derzelver *belangrijkheid* noodig geoordeeld hebben, evengemelde missive, (blijkens inleggende Courant,) bij wijze van extract in een onzer dagbladen te plaatsen: hierop is echter, zijdens onze collega's, tot ons innig leedwezen, niets gevolgd, of dit aan verregaande onverschilligheid of aan andere redenen toe te schrijven is, weten wij niet. Genoeg, wij voor ons alléén hebben uitsluitend geene bevoegdheid gevonden, nopens UWEd. voorstel omtrent ons Bankpapier, eenige demarches bij Z. Exc den Gouverneur Generaal aan te wenden, daar het schijnt dat hetzelve geenzins de goedkeuring van onze confrères wegdraagt, althans men heeft ons volstrekt niet ondersteund, en zonder eenig antwoord gelaten.

Intusschen heeft men ons zijdelings geinformeerd, dat men zwarigheden heeft geopperd wegens het uitvoeren van het bedoeld papier, als vreezende, dat alsdan al het in circulatie zijnde numerair zoude verzonden worden, daar, wel is waar, het kapitaal der Bank *drie millioenen gulden* bedraagt, doch dat er slechts ongeveer *een millioen* in omloop is, dewijl er nog circa 2 millioenen bij de Bank werkeloos berusten. Zonder deswegen in eenige bijzonderheden te treden, willen wij echter niet in gebreke blijven om onze gevoelens over dit belangrijk onderwerp aan UWEd. kenbaar te maken en aan UWEd. meer verlicht oordeel onderwerpen.

Wanneer wij dan vaststellen, dat er 1¼ millioen Bankpapier alhier in omloop is, en tevens dat de schulden der onderscheidene kooplieden een half millioen bedragen, dan zou het vooreerst toereikende zijn, om de gangbaar verklaring van deze halve millioen te verzoeken, ten einde daarmede, althans de noodzakelijkste schulden te liquideren, en daardoor aanleiding te geven tot nieuwe uitzendingen van *Provisien* enz., en voor te komen dat wij hier aan eenige hoogstbenoodigde levensbehoeften, gebrek lijden: terwijl men deze som naderhand, vooral wanneer de Bank wederom geld op plantaadjen zoude voorschieten, (waar door er meer papier in circulatie zoude komen,) altoos konde verhoogen.

Tot voorkoming overigens dat er geen meer der uit- en invoer dan de bepaalde som plaats had, zoude men dat papier hetwelk in Nederland gangbaar verklaard werd, van contramerken, zoo wel hier als in Nederland kunnen voorzien.

Wij verzoeken vriendelijk om met uwe collega's die op deze Volkplanting handel drijven deswegen te willen spreken, en zulks noodig geoordeeld wordende, dienaangaande de noodige demarches bij Z. M. den Koning te doen en ons daarvan kennis te geven; zullende wij alsdan, al was het uitsluitend alleen, ons volgaarne aan Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal over deze gewigtige aangelegenheid adresseren.

Uwe rekening-courant hebben wij nagezien en accoord bevonden, terwijl wij UWEd. voor het saldo groot ƒ5026·32^5 op nieuwe rekening gecrediteerd hebben.

Wat nu de aflossing betreft: zoo proponeren wij UWEd. om evengemeld saldo in de Part. W. I. Bank voor uwe rekening, tegen behoorlijk recu te mogen deponeren, in afwachting van eenige gewenschte veranderingen.

Maar dan vertrouwen wij ook, dat UWEd. de afzending der ontbodene goederen zal willen bespoedigen, want anders zouden wij genoodzaakt zijn onzen winkel te sluiten, enz.

NA REGEN VOLGT ZONNESCHIJN.

Dat is een' kleine, bekende spreuk, die gij zeker allen kent, Lezer! maar in die kleine spreuk ligt eene groote waarheid, eene groote wijsheid, eene groote vreugde, en eene diepe smart! Ach! ja, na regen volgt zonneschijn, maar niet zelden regent het gedurende onzen geheelen levensdag. Verlangend zien wij uit door de vensters onzer oogen in de donkere, met dikke wolken bedekte wereld: wij wachten den ganschen koelen morgen onzes levens, en wij hoopen: van middag zal de zon schijnen. De middag komt, maar — het regent. — Wij geven echter den moed niet op, maar wij hopen op nieuw: in den namiddag zal de zon schijnen — De drukkende namiddag komt, maar het regent. — Wij troosten ons door de gedachte: aan den avond zal het ophelderen, en de zonneschijn ons nog verheugen. Hij komt, de avond, maar — het regent. Wij blijven altijd vol verwachting, dat de regen ophouden zal. Wij bedriegen ons niet; hij houdt ook eindelijk op, maar het is intusschen laat in den avond, — nacht geworden. In plaats van helderen zonneschijn zien wij nu den matten maneschijn, die te koel is om onze verwachtingen te vervullen, onze wenschen te bevredigen, onze tranen te droogen: maar die toch helder genoeg is om een treurig graflicht te werpen over de bloesems en bloemen, door den regen afgeworpen en neergeslagen. —

Na regen volgt zonneschijn! Wederom eene aanwijzing van het tegenwoordige op de toekomst, welke door deze laatste echter zelden wordt aangenomen. Of is ons leven iets anders dan eene voortloopende reeks van geprolongeerde wissels, die steeds vervallen zijn, maar nooit betaald worden? De kinderjaren stellen den wissel op de jongelingsjaren: — de jongelingsjaren op den krachtvollen, mannelijke leeftijd op den ouderdom; en als wij eindelijk dan nog dien wissel aan het Noodlot brengen om hem te incasséren, dan teekent het Noodlot hem af — *op de andere zijde.* —

Na regen volgt zonneschijn! Met dit vergulde kogeltje plombéren wij den hollen tand onzes levens. Zeventig jaren lang doet de mensch anders niets, dan bij de toekomst schulden te maken, om het tegenwoordige er mede te betalen. Onophoudelijk maakt hij het eene gat open, om er het ander mede te stoppen: slaat rente tot kapitaal; betaalt renten; ontvangt weder van de toekomst, in plaats van haar geld, wissels der hoop, acceptatie's der verwachting, hijpotheken der vertroosting, enz.: tot dat eindelijk de dood hem noodzaakt bankroet te maken. —

Na regen volgt zonneschijn! De regen echter heeft onzen akker overstroomd, onze zaden vernietigd, onze kudde doen verdrinken: in den regen der jaren zijner jeugd heeft de mensch zijne vurigste wenschen, zijne vreugde, zijne liefde, al het zijne begraven; nu komt de zonneschijn en verlicht slechts de begraafplaats van zijn geluk. —

Na regen volgt zonneschijn! Dat is een toegangskaartje tot het concert des geluks, hetwelk eerst aan het einde geldig is. Dat is de sleutel tot een' verborgen schat, waarmede wij eerst kunnen opensluiten, als wij den schat niet meer heffen kunnen. Dat is een bestendig tafeldekken, en eene eindeloos vasten. Dat is een vriendelijke morgengroet voor den laten nacht. Dat is het zoeken naar den ring in het pandspel des levens: de ring wandelt van den een' tot den ander, en als wij bij dengenen komen, die hem had, dan is hij reeds weêr verder gewandeld. Het leven gaat met ons om even als met pandspelers, even als met kinderen. Het leven toont ons, menschenkinderen, alle zijne schatten, zijn wezenlijke goederen en zijn speelgoed; en als wij ons haasten om het te grijpen, dan zegt het leven: »Naderhand, mijn kind! morgen, overmorgen! Het behoort u alles toe, maar ik moet het u geven!" Het leven zet ons op zijnen schoot even als een kind, wij moeten de letters leeren, en spellen in het A, B, C, boek van ons aanwezen, en allerlei zedespreukjes, en allerlei magische spreekwoorden leeren. De tikken op onze vingers krijgen wij altijd terstond, maar de beloofde zoetigheden, en de veelkleurige prenten, en het vergulde prentenboekje slechts in het verschiet; dit alles eerst naderhand. — Naderhand als de les is afgeloopen; maar altijd begint er weêr eene nieuwe les, met dezelfde gereede en prompte bestraffingen, met dezelfde uitgestelde en op den langen weg geschovene belooningen! —

Na regen volgt zonneschijn! Gedurende den tijd, dat de regen viel, is echter het laken onzes levens tot op de helft gekrompen, en dan komt de zonneschijn, en dan zien wij, dat er uit ons leven geen behoorlijk kleed meer kan worden gemaakt, noch voor den zomer, noch voor den winter.

Na regen volgt zonneschijn! Men vrage het echter aan al onze parapluimakers, hoe veel meer regenschermen er gebruikt worden dan zonneschermen. Men vrage het alle natuuronderzoekers of men in de wereld niet meer regenwormen dan zonnebloemen vindt.

Na regen volgt zonneschijn! Maar hoe veel afwisselingen en bekoorlijke verscheidenheden heeft niet het leven in zijnen regen, en hoe eenvormig is niet zijn zonneschijn? Het leven heeft zijn landregen, zijn stuif-, stof- en plasregen. Het leven heeft nevel- en onweêrsregen. Het leven heeft hagel-, vuur- en zwavelregen; maar het leven heeft slechts één zonneschijn. Is hij mat, dan droogt hij den regen niet op; en is hij sterk, dan doet hij ons alles verdroogen, en wij kunnen hem niet regt in het gezigt zien. En evenwel, evenwel ligt er een groote troost, eene heilige bemoediging in den uitdruk: na regen volgt zonneschijn. —

Na regen volgt zonneschijn! zie, mijn vriendelijke Lezer! de lente is op hare komst, de hemel heeft zijne regenvlag ingetrokken: de bergen slaan hunne regenkappen achterover: de stroomen hebben de kluisters van den winter verbroken, om in reine vrijheid, hunne spelende golven de liefkozende zonnestralen te gemoet te voeren: de kleine, witte, verstrooide lentewolkjes huppelen reeds als jonge lammeren door de blaauwe weide als hemels: en op de hoogste toppen der bergen waren reeds ligt en vrolijk de lentegeesten, en roepen in de dalen omlaag: »Na regen volgt zonneschijn!"

De mensch begint reeds hier en daar de vensters open te zetten, weldra ook de deuren, en weldra ook het hart om er den zonneschijn in te laten, den zonneschijn, die blijde bode der lieve lente. De menschen sluipen uit hunne huizen, en het gevoel in hunnen boezem, en wij gaan den zonnenschijn tegen, en verhalen hem, en klagen hem zoo veel van den voorbijzijnden winter, van onze verijdelde verwachtingen en bevrozen bloesems, en door de koude ineengekrompen lievelingsbloempjes: en de zonneschijn lacht ons vriendelijk aan, en wijst ons, met zijnen stralenvinger op de ontbladerde struiken, en heesters en boomen, die daar allen aan den weg staan en wachten op de aannaderende lente, en die allen weldra, door haar gezegend, staan zullen en prijken met nieuwe bladeren en geurige bloesems, en die allen, met luide stem, ons zullen toeroepen: »Na regen volgt zonneschijn!"

Te Paramaribo, bij J. J. ENGELBRECHT.